

Societat | | Actualitzat el 20/03/2016 a les 15:45

«A Síria teníem por de morir per un bombardeig, aquí tenim por de morir de gana»

Aicha Alsiyoufi i Mohamed Hosaeid van arribar el 2013 a Barcelona amb els seus dos fills fugint de la destrucció a la ciutat d'Homs | L'estat espanyol oficialment només ha acollit 18 refugiats sirians però quasi 1.400 hi han pogut arribar pels seus propis mitjans

Aicha Alsiyoufi i Mohamed Hosaeidin, refugiats sirians a Barcelona | Elisenda Pallarés

"Volíem salvar la vida dels nostres fills", aquest és el motiu que va moure a Aicha Alsiyoufi i el seu marit, Mohamed Hosaeidin, a fugir de Síria amb els seus fills Hatem i Saleh, que ara tenen 6 i 4 anys. Mai havien sortit del seu país però a l'octubre del 2013 van iniciar el seu camí cap Europa. "El més difícil era sortir de Síria, la policia vigilava els mitjans de transport". Van sortir de casa amb la complicitat de la foscor del vespre. "Vam caminar deu hores amb els nostres fills i poques pertinences des d'Homs al Líban". Allí els esperaven uns amics que els van acollir a Beirut. Van demanar un visat per venir a Europa i van volar a Barcelona.

La guerra a Síria va començar el març del 2011. Homs, la ciutat on vivien, estava dominada pels rebels opositors del règim de Bashar al-Assad. El govern sirí va respondre la rebel·lió amb atacs. El 2012, any en el qual va nàixer Saleh, el fill petit de la parella, es va produir l'anomenada massacre d'Homs. La ciutat va ser bombardejada, matant milers de persones de la població civil i després de cinc anys de guerra ha quedat devastada. "Mira com està la nostra casa", diu Mohamed Hosaedin mentre mostra una fotografia del seu mòbil.

La casa d'Aicha Alsiyoufi i Mohamed a Homs arrasada per una bomba. Foto: Cedida per Aicha Alsiyoufi i Mohamed Hosaeidin

La pitjor factura que han hagut de pagar per culpa d'aquesta guerra però no és la pèrdua de casa seva, és la mort dels dos germans d'ella. Dos homes que no lluitaven pas i als quals van cosir a tirs enmig del carrer. Ells van aconseguir fugir de l'horror que vivien a Homs. La seva família està dividida. La mare de l'Aicha Alsiyoufi encara és a la ciutat siriana, com els pares del seu marit. Els germans de Hosaeidin també han fugit i estan a Turquia i Egipte, com tants altres refugiats del país.

Quan van arribar a Barcelona no coneixien ningú a la ciutat. L'idioma, la cultura, tot els era estrany. Van acudir al Servei d'Atenció d'Immigrants, Estrangers i Refugiats (SAIER) a sol·licitar l'asil. Quan s'inicia aquest tràmit reben un permís per estar a l'estat espanyol. Els sol·licitants d'asil tenen dret a rebre ajudes socials si no tenen recursos econòmics. "Ens van concedir una plaça al centre de refugiats de Cullera, a València, que és on hi havia un lloc disponible", explica Alsiyoufi. A l'agost del 2014, quasi un any després d'arribar a Barcelona, l'estat espanyol els va concedir la protecció subsidiària. Per tant tenen dret a viure i treballar a l'Estat. "Ja no tenim dret a una plaça del centre de refugiats i actualment no estem al carrer gràcies a Creu Roja que ens paga una habitació a una pensió al carrer Sant Domènec de Barcelona. "A Síria era electricista, el que més m'agradaria ara mateix és trobar una feina i poder tirar endavant la nostra família", diu Hosaeidin amb un fil de veu.

Aicha Alsiyoufi i Mohamed Hosaeidin viuen amb els seus dos fills a una habitació de pensió pagada per Creu Roja. Foto: Elisenda Pallarés

Aquesta família siriana creu que l'estat espanyol no destina suficients ajuts als refugiats, carència que supleixen entitats com Creu Roja. Ells són, com diu el periodista Domingo Marchena, "refugiats invisibles", que estan aquí i necessiten ajuda, després hi ha els "refugiats absents", que són aquells que estan als camps de refugiats a països com Grècia o Itàlia, a l'espera de la seva reubicació. "Aquesta gent està desesperada per arribar a Europa", assegura Hosaeidin. Tan sols 18 refugiats han arribat oficialment a l'Estat, mentre que el SAIER va atendre 1.373 persones que, com ells, han aconseguit arribar pel seu compte.

La seva recerca de feina desesperada els va portar a anar a Suïssa. "Vam anar a sol·licitar residència perquè sabem que allí hi ha més possibilitats de trobar feina", conta Alsiyoufi. Els hi van denegar el permís pel Protocol de Dublín, reglament que estableix que els sol·licitants d'asil s'han de quedar al primer país d'Europa al que van entrar. "És molt frustrant fugir del teu país per por a morir atacat per una bomba i acabar a un país on tens por de morir de gana. Ens hem plantejat tornar a Síria però el perill és molt elevat", confessa Hosaeidin.

Foto: Aicha Alsiyufi i Mohamed Hosaeidin recollint el seu fill Saleh de l'escola

"Els refugiats no marxem dels nostres països perquè volem. El que més ens agradaria és la pau a Síria i poder tornar algun dia", explica el matrimoni. Tot i això estan contents pels seus fills. "Els nostres fills han començat a anar a l'escola i això ens fa molt feliços. Volem que estudien per tenir un futur millor. A Síria tan sols podrien aprendre què és una guerra", conclou el pare dels nens.

~~Video: Rússia / Wowsy~~
Video: <https://www.youtube.com/watch?v=wHLmo53F3vE>